

at afhænde de nævnte Kaserne til private eller at afhænde dem til Københavns Kommunalbestyrelse eller endelig at afhænde dem til Statsinstitutioner, eller om han maaske tænkte sig en Kombination af disse tre Muligheder. Paa disse Spørgsmaal svarede den højtærede Forsvarsminister følgende: „Med Hensyn til det Spørgsmaal, den ærede foregaaende Taler — hermed mener jeg det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen — rettede til mig angaaende Salget af de Kaserne, som vil blive overdraget til Forsvarsministeriet, naar disse Love gennemføres, skal jeg sige, at der foreligger ikke for mig nogen bestemt Plan i saa Henseende, men jeg har tænkt mig, at den naturligeste Maade at anvende disse Kaserne paa var ikke at sælge dem til private, det er ikke faldet mig ind, men f. Eks. at overdrage dem til andre Statsinstitutioner. Der er jo Brug for dem fra mange forskellige Sider, særlig, som det ærede Medlem nævnte, fra Undervisningsministeriets Side“. Nu vil jeg gerne spørge den nuværende højtærede Minister: Vil den ærede Minister bifalde dette Svar i dets Enkeltheder, kan Rigsdagen og dermed Befolkningen i København være sikker paa, at den højtærede Minister, hvis denne Lov vedtages, ikke administrerer den saaledes, at han sælger nogen af de i Lovene nævnte Kaserne til private, saaledes at de bliver i Stand til efter deres For-godtbefindende at udnytte Bygningerne og de til Bygningerne hørende Grunde paa en saadan Maade, at det kan blive til Skade for Landets Hovedstad? Det vil nemlig meget godt kunne tænkes, hvis man afhænder Kaserne og Kasernegrundene til private uden meget indgaaende Bestemmelser angaaende den Maade, hvorpaa de kan udnyttes.

Dernæst vil jeg gerne spørge, om det er den højtærede Ministers Mening ligesom Forgængerens at afhænde Kaserne til andre Statsinstitutioner. Hvis det nemlig er Meningen, ser jeg ikke, hvorledes Staten ved en saadan Transaktion skal kunne indvinde noget Beløb til dermed at betale for Bygningen af nye Kaserne. Naturligvis kan man indrømme, at Forsvarsministeriet formelt kommer i Besiddelse af Penge, dersom det er i Stand til at sælge — jeg nævner eksempelvis — Sølvgadens Kaserne til Undervisningsministeriet, men Staten er dog ikke blevet rigere paa den Maade. Udgifterne til Bygning af nye Kaserne er ikke i mindste Maade lettet derved. Det er dog til syvende og sidst Staten, der betaler Pen-

gene, den reelle Udgift gaar blot fra Forsvarsministerens Budget over til den højtærede Undervisningsministers Budget. Hvis det derfor er Meningen i det væsentlige at afhænde Kaserne paa denne Maade, ser jeg ikke, af hvilke Grunde man ikke benytter ganske samme Udtryk med Hensyn til de nævnte Kaserne eller enkelte af dem som det, der bruges angaaende Sygehuset, nemlig at det afleveres til Finansministeriet. Det kan jeg forstaa, det er kun at aflevere det fra det ene Ministerium til det andet, og man erkender derved, at Staten ikke faar Penge ved en saadan formel Overdragelse fra det ene Ministerium til det andet. Endnu er der den Mulighed tilbage, at nogle af disse Kaserne vil blive afhændet til private, eller at man vil søge at sælge nogle af dem til Københavns Kommune samtidig med, at der, saa vidt jeg forstaa, foreligger en aldeles klar Udtalelse fra den højtærede Forsvarsminister om, at det er hans Hensigt at benytte Kastellet som Kaserne for Livgarden. Det er i Anledning af dette Spørgsmaal og et dermed parallelt, at jeg særlig gerne vil gøre nogle Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Holstein har utvivlsomt Ret i, at Museerne i København er af en ganske overordentlig stor Betydning for Hovedstaden. Men denne Betydning er af en dobbelt Art. Disse Museer har ikke alene en kulturel Betydning for Hovedstaden og derigennem for hele vort Land, men de har ogsaa en overordentlig stor økonomisk Betydning for Hovedstaden. Jeg tror ikke, man tager meget fejl i, at det er de vidunderlige Museer her i København, der er Hovedattraktionen, Hovedaarsagen til, at Byen besøges af saa mange fremmede. København er i den Henseende Centrum ikke alene for Danmark, men den har ogsaa som Opland i ganske særlig Grad hele det sydlige Sverige; ja, det har i Grunden Nabolandene baade mod Øst, Nord og Syd som Opland. Før Krigen blev København ogsaa i høj Grad besøgt af tyske Gæster, der blandt andet søgte til Museerne. Det er noget, der har en ikke ringe økonomisk Betydning for Hovedstaden, i Særdeleshed for de Butikshandlende og dem, der driver Hoteller og Restaurationsnæring. Det er mig derfor en Gaade, at Repræsentanter for Hovedstaden, hvad enten de hører til det ene eller det andet Parti, skulde kunne stemme for nærværende Lovforslag, saaledes som det foreligger, uden at tage Hensyn af økonomisk Art til den københavnske Befolk-